

210

D E K R E T

z dnia 5 lipca 1946 r.

o utworzeniu Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się Główny Urząd Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk, nazywanych w dalszych przepisach niniejszego dekretu Głównym Urzędem.

Główny Urząd podlega Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 2. Do zadań Głównego Urzędu należy:

- 1) nadzór nad prasą, publikacjami i widowiskami w zakresie przewidzianym w szczególnych przepisach prawnych,
- 2) kontrola rozpowszechniania wszelkiego rodzaju utworów za pomocą druku, obrazu i żywego słowa; kontrola ta ma na celu zapobieżenie:
 - a) godzeniu w ustrój Państwa Polskiego,
 - b) ujawnianiu tajemnic państwowych,
 - c) naruszaniu międzynarodowych stosunków Państwa Polskiego,
 - d) naruszaniu prawa lub dobrych obyczajów,

e) wprowadzaniu w błąd opinii publicznej przez podawanie wiadomości niezgodnych z rzeczywistością.

Art. 3. Przewidziane w dotychczasowych przepisach prawnych kompetencje Ministra Spraw Wewnętrznych oraz władz administracji ogólnej I i II instancji w zakresie, wskazanym w art. 2, przechodzą na Główny Urząd i podległe mu terenowe Urzędy Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk.

Art. 4. Na czele Głównego Urzędu stoi dyrektor mianowany przez Radę Ministrów na wniosek Prezesa Rady Ministrów.

Art. 5. Prezes Rady Ministrów ustali organizację i właściwość Głównego Urzędu oraz podległych mu terenowych Urzędów Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk.

Art. 6. Budżet Głównego Urzędu stanowi odrębny dział w budżecie Prezydium Rady Ministrów.

Art. 7. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 8. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

211

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 czerwca 1946 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 maja 1946 r. o przemiale zbóż i opłatach przemiałowych.

Na podstawie art. 3 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49), zmienionego dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 63), zarządzam, co następuje:

§ 1. Znosi się pobieranie na rzecz Państwa miarek za przemiał zbóż.

§ 2. W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 maja 1946 r. o przemiale zbóż i opłatach przemiałowych (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 156) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Przedsiębiorstwa młynarskie pobierają za przemiał (przemiał zwykły) opłaty tylko w naturze (miarki) i w wysokości:

od 100 kg przemielonego zboża — 10 kg ziarna”.

2) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. 1. Przedsiębiorstwa młynarskie obowiązane są prowadzić prawidłowe księgi handlowe oraz specjalne księgi przemiału z uwidocznieniem:

a) nazwiska i adresu osób, które oddały zboże do przemiału,

- b) rodzajów zbóż i procentów przemiału,
- c) ilości zboża przyjętego do zwykłego (§ 5) i urzędowego (§ 7) przemiału,
- d) ilości zboża przyjętego do przemiału od wojska,
- e) kwoty pobranych opłat przemiałowych w gotówce (§ 7),
- f) rozkurzu,
- g) ilości wytworzonych produktów głównych i ubocznych, stanowiących własność Państwa.

2. Przedsiębiorstwa młynarskie obowiązane są przechowywać dowody, uzasadniające księgowanie pozycji księgowych, wskazanych w ust. 1 lit. c."

3) §§ 6, 8, 11, 12 i 15 — skreśla się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka - Morawski

212

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 czerwca 1946 r.

o przyjmowaniu i wymianie uszkodzonych biletów Narodowego Banku Polskiego.

Na podstawie art. 17 ust. 3 i art. 43 dekretu z dnia 15 stycznia 1945 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 14) zarządzam, co następuje:

§ 1. Bilety bankowe podarte, sklejane, zabrudzone lub w inny sposób uszkodzone w stopniu uniemożliwiającym rozróżnienie szczegółów rysunku nie mają charakteru prawnego środka płatniczego.

§ 2. Uszkodzone wskutek normalnego zużycia bilety bankowe, jeżeli nie wykazują braku więcej niż 40% powierzchni biletu i posiadają:

- a) przy podwójnej numeracji biletu jeden numer, oznaczenie serii oraz — przy biletach z podpisami — jeden z podpisów,
- b) przy pojedynczej numeracji biletu co najmniej trzy cyfry numeru, oznaczenie serii i jeden podpis, albo cztery cyfry numeru oraz wszystkie podpisy,

są wymieniane bez żadnych ograniczeń i potrąceń przez oddziały Narodowego Banku Polskiego oraz kasy urzędów skarbowych i pocztowych,

jak również przyjmowane przy wszelkich wpłatach przez oddziały Narodowego Banku Polskiego oraz wszystkie kasy państwowe.

Bilety sklejane mogą być wymieniane bądź przyjmowane przy wpłatach tylko wtedy, jeżeli składają się z części stanowiących pierwotną całość i poza tym odpowiadają warunkom ustalonym w ustępie poprzednim niniejszego paragrafu.

§ 3. Bilety bankowe, nie odpowiadające warunkom wyszczególnionym w paragrafie poprzednim, będą wymieniane jedynie za każdorazową zgodą zarządu Narodowego Banku Polskiego, o ile zwracający się o wymianę usprawiedliwi dostatecznie, że uszkodzenie nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych.

Przy wymianie tego rodzaju biletów przysługuje Narodowemu Bankowi Polskiemu prawo potrącenia kosztów porta, korespondencji i kosztów druku biletu:

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

213

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 2 lipca 1946 r.

o ustalaniu składu Komisji Rozjemczych, powołanych do rozstrzygnięcia sporów indywidualnych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi.

Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 90, poz. 706), zmienionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 713), zarządzam, co następuje:

§ 1. Komisja Rozjemcza, powołana do rozstrzygnięcia sporów indywidualnych między

pracodawcami a pracownikami rolnymi, orzeka w składzie trzech osób, a mianowicie: przewodniczącego, którym jest obwodowy inspektor pracy lub jego zastępca, i po 1 przedstawicielu pracodawców i pracowników rolnych.

§ 2. Obwodowy inspektor pracy wzywa właściwy wojewódzki urząd ziemski, jako reprezentanta Państwowego Funduszu Ziemi, właściwy Zarząd Okręgowy Państwowych Nieruchomości Ziemskich oraz właściwy zarząd wo-